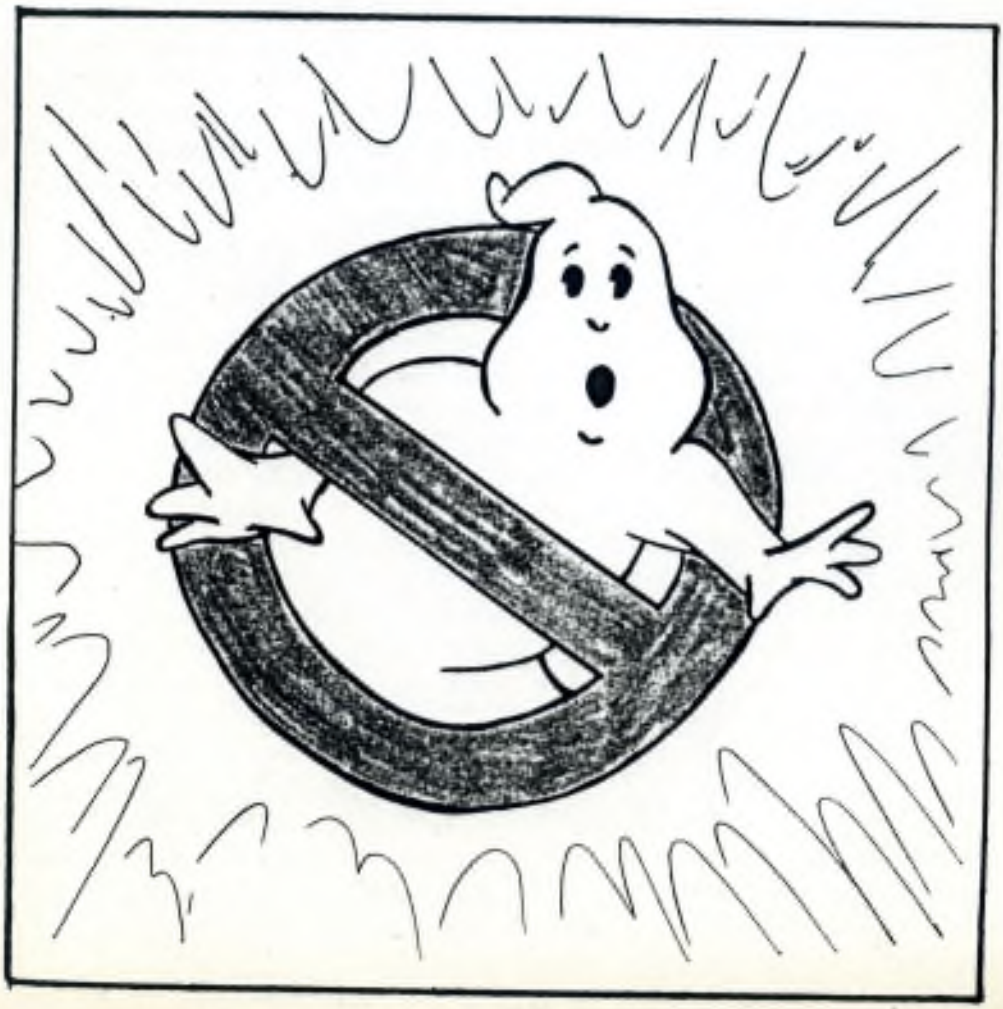
SR

5

Redakce čtenářům

Již v minulém roce, na Readerconu 1988 jste měli možnost se seznámit s novým filmovým studiem, které vzniklo v Erbaru. Tímto studiem je Ghostwood. Dosud příliš neproniklo toto slovo do povědomí světové veřejnosti, ale není daleko doba, kdy se americkému středisku filmového umění přestane říkat Hollywood a bude přejmenováno na "americký Ghostwood", tedy lépe řečeno jen na slabý odvar Ghostwoodu. Již teď produkcí filmů i velikostí ateliérů Ghostwood předčil dosud největší filmová studia, a to sice Parnester Etares.

Nyní máte poprvé možnost, seznámit se s tímto novým pojmem a fenoménem nejen v dějinách filmového umění Erbaru, ale i v dějinách světové kinematografie, v celkovém pohledu. Na následujících stranách přinášíme z kvalitního pera Pavla Koláře soubor studií, recenzí a črt, které Vám Ghostwood přiblíží.

Toto číslo je zároveň záznamem přednášek Pavla Koláře na Readerconu 1989 a konferenčním materiálem této akce.

Starknest

OBSAH

Ghostwood /il.P.Kolář/.....1
Slovo Redakce /Starknest/.....2
Conan Přemožitel/P.Kolář/.....3
Došlo po uzávěrce/P.Kolář/.....5
SMRT/P.Kolář/.....6
Poslední sbohem/P.Kolář/.....8
FFFFHAF poprvé /P.Kolář/.....10
Čtvrtá minuta věčnosti/P.Kolář/.....16
Šedá eminence Ghostwoodu/P.Kolář/.....19
Filmové střípky /P.Kolář/.....24
Listárna /P.Kolář/.....26
Dva střípky na závěr/P.Kolář/.....27
Reklama Ghostwoodu/P.Kolář,V.Jiránek/....28

CONAN

PŘEMOŽITEL

Země: Ertar
Kamera: Tele Whiteblack
Scénář: Phul Kolorovicz
Triky : Paul Chuggy
Režie : Richard Mahoney
Hrají : Arnold Schwarzenegger,Shane Black, Diana von Smelle, Max Schrack,etc.

V loňském roce navštívil ateliéry společnosti Ghostwood překvapivý host.Představitel Jonna Matrixe /Commando/,nemilosrdného Terminátora,ale hlavně statného Barbara z Cymmerie-Conana - Arnold Schwarzenegger.Jeden z nejpopulárnějších,ale také nejdiskutovanějších herců současné hollywoodské nadprodukce.Přestože je u nás většinou zatracován /vypadá to jako móda/ , většina jeho filmů se těší velké oblibě a jen málokterý je finančním nezdarem.

Když se v Ghostwoodu rozhodli natočit další,již třetí pokračování osudů tohoto svalnatého,modrookého barbara,dlouho se diskutovalo o jeho představiteli.Režie byla svěřena Richardu Mahoneyovi,který trval na tom,aby byla nabídnuta znova Arnoldovi Schwarzeneggerovi a svůj názor také po prudkých diskusích s odpůrci tohoto rakouského kulturisty prosadil.O tom,že to bylo rozhodnutí správné,svědčí i neúspěch dalšího Cymmeřanova příběhu "Conan Osvoboditel",který vznikl pod vedením Leonarda Wolfa v Growlywoodských filmových ateliérech,přestože byla role svěřena velice sympatickému Ronovi Vingecvi.Diváci,navyklí na vizáž Schwarzeneggera,tuto novou podobu Conana nepřijali.

Vraťme se však zpět do Ghostwoodu.Po trochu problematickém jednání byla smlouva podepsána a po vyřízení všech vstupních formalit se v ateliérech brzo objevil i představitel hlavní role.Vše bylo připraveno předem a tak se začalo okamžitě natáčet.Práce na filmu probíhaly až do listopadu loňského roku a měsíc nato se již konala slavnostní p_remiéra,bohužel však bez účasti Arnolda Schwarzeneggera,který v té době pracoval ve Spojených Státech na dalším filmu.

"Conan Přemožitel " byl natočen podle předlohy Roberta E. Howarda "The People of the Black Circle" (Lidé Černého kruhu) a k jeho obsahu jen stručně,neboť Klub Julese Verna ve spolupráci s redakcí Světelných roků ,připravuje ve fanzinu Poutník překlad literární předlohy,ktrey by se k vám měl dostat během roku 1989.

Král Vendye umíral.Nad lůžkem stojí jeho sestra Devi Jasmina a bezmocně sleduje jeho muka.Těsně před smrtí se na chvíli probere k vědomí a požádá sestru,aby ho zabila,a osvobodila tak jeho duši ze spárů čarodějů,kteří jsou vinní jeho smrtí.

Aby pomstila bratrovu smrt ,rozhodne se Devi využít skutečnosti ,že jednomu z pohraničních místodržitelů se podařilo zajm_out několik náčelníků horských kmenů,a chce přimět jejich vůdce,aby jí přitom pomohl.Vůdcem horských kmenů není nikdo jiný než statečný Conan.Místo aby vyjednával o propuštění svých náčelníků,vplíží se pod rouškou noci do hradu a Devi unese. Po krkolomném útěku přes střechy a hradby se mu podaří uniknout a ujíždí do hor.Gubernátor se sice pustí do pronásledování,ale brzy stopu ztratí.

Zatím se královnina dvořanka Gitara spojí s čarodějem Khemsou,který je "výkonným orgánem" Černých věštců z Ymshy,odpovědných za královu smrt.Ten na její popud zahubí vězněné náčelníky,aby Devi jako náhrada za horalské vůdce ztratila význam a vydá se za Conanem.

Conan je se svou obětí přepaden v horském průsmyku,ale ubrání se a když zjistí,že vůdcem lupičů je jeho přítel Jar Afzal,varuje ho před vendyjskou jízdou,která je mu v patách a vydá se s horaly do jejich vesnice.Tam se jej po smrti Jar Afzala,který se stane obětí Khemsy,pokusí horalé zabít a Devi mu sebrat.Conan unikne a prchá dál.Po krkolomné jízdě zrádnými průsmyky se dostane až k úpatí Ymshy,kde sídlí Černí věštci.

Narazí tam na Khemsu,který se jej pomocí hypnózy pokusí zabít.V poslední chvíli jej nevědomky zachrání Černí věštci,kteří se rozhodli ztrestat Khemsovu vzpouru.Cymmeřan a Jasmina s úžasem sledují souboj dvou čarodějných sil.Khemsa prohrává a spolu s Gitarou se řítí ze srázu.Černí věštci se vracejí na Ymshu,ale předtím vyrvou Conanovi Devi a vezmou jí sebou.

Conan se vydává za nimi.Cestou narazí na své Afghuly,kteří se dozvěděli o smrti svých náčelníků a přičítají jejich smrt Conanově zradě.Barbar musí znovu prchat a narazí při tom na

umírajícího Khemsu,který zázrakem přežil strašný pád.Čaroděj mu před smrtí daruje kouzelný pás a několik cenných rad,které mu později zachrání život.Po cestě uzavře dočasné příměří se Šáchem Kerimem,který touží Devi získat pro krále Yezdigerda a společně s ním a jeho oddílem proniknou do hradu Černých věštců.Bojovníci Kerimova oddílu postupně,jeden po druhém podléhají nástrahám a kouzlům Věštců a když když po příšerné Kerimově smrti zůstane Conan s vládcem Ymshy sám,rozpoutá se ta pravá bitva.O vítězi je samozřejmě rozhodnuto,ale než si bude Conan moci otřít zkrvavený meč ,čeká ho ještě nejedna horká chvíle.

A Devi? Nechte se překvapit.

Skončil film,který pro mne byl trochu zklamáním a když pak porovnám všechny filmy natočené na motivy povídek Roberta E. Howarda (samžřejmě ty ,které jsem viděl) překvapeně zjišťuji, že nejvíc se mi líbil ten,kde se Conan nevyskytoval.A to"Red Sonja",kde se Arnold Schwarzenegger v hlavní mužské roli jmenoval Kalidorem. I když zase na druhé straně ,právě v tomto filmu mi vadila přílišná emancipovanost tepých děv ,z nichž jedna dokonce (Světe div se !) totálně vyčerpala i muskulárního Schwarzeneggera.

"Conan Přemožitel" Richarda Mahoneye ,i když nijak nevyniká nad "barbara" či "ničitele" potěší všechny příznivce Howardova svalovce aspoň tím,že se tu konečně Cymmeřan chová tak,jak to jeho ortodoxní příznivci vyžadují. Šeká jen jedenkrát.To mu k vítězství bohatě stačí.

Pro SH Pavel Kolář

Došlo po uzávěrce

Přes odpor vedení společnosti Ghostwood a na vlastní náklady,natáčí Paul Kolwalker pochybný sci-fi příběh plný nešťastné lásky s prostým názvem JANA.

Na snímku LUCIE,v roli Jany

SMRT

Země vzniku : Ertar
Scénář : Mike Solo
Režie : Paul Kolwalker
Spec.efekty : Paul Schuggy
Kamera : Ezsuk Oldavonats
Produkce : Dr.Peter Venkmen
Hrají : Jean Kal-Pak, Anthony S. Bloodeholl, Dana Barretová, Anne Bonnentová,Veronica Davisová,Gene Kissboy, Amanda Hendricksová,etc.

Již hodně vody uplynulo od roku 1923,kdy byl v Ertaru natočen první němý horror "Podivný host".Také "Pražský student" z roku 1914, první horror vzniknuvší na Evropském kontinentě je již zapomenut a horror jako specifický filmový žánr má dnes už zcela jinou definici.A přestože je v mnoha zemích odbornou kritikou zavrhován,každá ze světových osobností filmové múzy si svou účastí na zrodu nějakého horroru pomohla k popularitě nebo penězům.Od Stevena Spielberga, Alfreda Hitchcocka až po krásnou"Angeliku" Michel Mercierovou,která začínala filmem Black Sabbath,třemi horrorovými povídkami...

Nejinak tomu bylo i s novou filmovou společností Ghostwood a jejím prvním dílem,které neslo název prostý a nad jiné jasný - -Smrt.

Na hrad Lominar přijíždí na prázdninovou brigádu studenti střední školy,kteří tady mají společně s místním střeleckým kroužkem /který má klubovnu v jedné z místností hradu/ pracovat při rekonstrukci jednoho z křídel budovy.I když je práce namáhavá,jsou spokojení.Bydlí v romantickém prostředí starého hradu,kde jim každý večer u plápolajícího krbu starý kastelán vypráví strašidelné příběhy.Občas si nějaký ten horrůrek přisedí i třídní učitel,který umí vyprávět velmi sugestivně a mrazení v zádech je docela příjemné.

Je krásné počasí,kousek od hradu je jezero, takže si mohou po práci jít zaplavat,kluci ze střeleckého kroužku,kteří s nimi pracují,je častou zvou do své klubovny,ale přesto jakoby se nad celým dnem táhla pochmurná atmosféra strašidelných historek vyprávěných po večerech.

Jednou,při úklidu zaprášeného,léta nepoužívaného a neotevřeného skladiště,ve sklepení plném harampádí,objeví malou místnost , o které neměl starý kastelán ani potuchy.Uvnitř malé komnaty za malými dvířky bylo spousta pavučin,prachu a kostí.Až úplně vzadu, v rohu,leží,překryto zpuchřelým závěsem,staré zrcadlo s podivně tvarovaným rámem.Kastelán zrcadlo prohlédne a pak večer u ohně vysloví domněnku,že by se mohlo jednat o prokleté zrcadlo Lominarského hradu, o kterém je zmínka v mnoha legendách a starých spisech.Zrcadlo prý při úplňku proměnuje vše živé v posly smrti a její služebníky.Kastelán roztřeseným hlasem navrhuje učitelí,aby zrcadlo vrátili tam, kde ho našli.Mezi studenty je veselo.Nikdo z nich přece nebude věřit na strašidla.Učitel obraz daruje nápokm holkám,které si stěžovaly, že při vyprávění chybí ty správné rekvizity.Druhý den si z nových "majitelek" zrcadla dělají všichni legraci na adresu domnělé kletby. Jenže není úplněk.

Do popředí kolektivu vystupuje několik postav.Například dvojice Karel a Jana.Hezká a sympatická holka,zamilovaná právě do Karla, hezkého statného kluka,který však zrovna není ideálním partnerem,neboť si nedělá hlavu s nějakou věrností a do láhve s alkoholem také hledí častěji,než by bylo zdrávo.Není proto nic překvapujícího,že po jednom z ostřejších dialogů,kdy mu Jana domlouvala,aby tolik nepil,si domluvil schůzku s jinou spolužačkou,která jej také nekriticky miluje.A tak zatímco všichni tráví večer u krbu ,oni dva se vytratí, aby strávili večer ve dvou.Samozřejmě do pokoje,kde visí "prokleté zrcadlo". Je úplněk.

Když začne oheň v krbu dohořívat,padne najednou na všechny podivná tíseň.Nikdo si to nedovede vysvětlit,ale protože zábava vázne,dají si"dobrou noc" a rozejdou se do svých pokojů.Dojít tam však nestačí.Hradem se rozlehne hrůzyplný výkřik.Všichni se rozběhnou směrem,odkud zazněl,a najdou rozsápaná těla svých dvou spolužaček.S hrůzou pozorují,jak se roztrhaná těla přeměnují do nestvůrné podoby a zdánlivě vstávají z mrtvých.Propuká panika,při níž si Smrt vybírá další oběti.Studenti se rozprchnou a pokoušejí se uniknout. Snaží se zabarikádovat v několika místnostech,ale jejich obrana dlouho nevydrží.Obětí neustále přibývá.Nakonec se těm,co zbydou,podaří soustředit v jídelně,kde se pořádně zabarikádují.Ve skupině je i kastelán a třídní učitel.Kastelán nejprve učiteli vyčítá jeho hazard se zrcadlem,které,jak se ukázalo,bylo skutečně prokleté.Kdoby však přikládal nějakou váhu starým povídačkám.To po chvíli uzná i kastelán.Začíná krutý boj o život.

Kastelán vytáhne ze své staré blůzy kousek svěcené křídy,který sebral ráno v kapli,v podivné předtuše,které se ukázala oprávněná. Obtáhne jimi dveře,kudy se dovnitř dobývají strašné bestie,které ještě před několika hodinami byly rozpustilými studenty.Při tom vysvětluje,že,každého,koho tyhle bestie napadnou a zabijí,se stane stejná příšera,prahnoucí po krvi,a že jediný způsob,jak je zabít,je samozřejmě rozbití toho zrcadla.Teprve potom jsou nestvůry smrtelné a dají se zabít.

Třídní učitel se vydává labyrintem chodeb k pokoji kde visí zrcadlo.Nesmí se do něj přitom podívat.Po nesmírně dramatické cestě

se dostane do pokoje,ale zrcadlo se mu rozbít nepodaří.Opět o jednu nestvůru víc.Strach roste,neboť se zdá,že situace je beznadějná. O další zoufalý pokus a naivní čin se pokusí Jana.Chce zachránit Karla,ale ten proměněn v příšeru ji málem zabije. V poslední chvíli ji zachrání Stande,nenápadný kluk,který Janu už dlouho miluje,ale ta měla oči jen pro Karla,takže jí to samozřejmě uniklo.Stande,vyzbrojen starobylou sekerou netvora odrazí a dostane Janu do bezpečí.

Boj s bestiemi se stupňuje.Celá skupina je obklíčena v jídelně,kde se pořádně zabarikáduje.Jeden ze studentů se po laně spustí k oknu klubovny střeleckého kroužku a podaří se mu nahoru,do jídelny,dostat tři malorážky a několik krabiček nábojů.

Stande a Janou se mezitím vydávají po římse do pokoje se zrcadlem.Jsou napadeni několika netvory,ale podaří se jim uniknout. Dostanou se do pokoje a rozbijí zrcadlo.Začíná závěrečná bitva...

Přestože se pod hlavičkou Ghostwood skrývali ,tenkrát čerství absolventi Filmové akademie a film byl jejich prvním pokusem v náročné konkurenci s vysoce postavenou laťkou,vyplatilo se dr.Venkmenovi riskovat a vložit do natáčení víc jak 250 000 gratis.Zisky již v prvním roce promítání vynesly pětkrát tolik a to umožnilo zaplatit všechny úvěry a dluhy,vzniklé výstavbou ateliéru,ale také financovat stavbu druhého a zaplatit výdaje na natáčení dalšího filmu.

Film samotný ničím objevným není.Zajímavý je snad jen způsob, kterým byl film uveden.Čtvrt roku před uvedením filmu do kin totiž šplhal po žebříčcích Taroských hitparád a videohitparád do pozice na první příčce videoklip ATACK MONSTERS v podání heavymetalové skupiny BLACK PARDALE.Do klipu byly použity záběry z filmu a o klipu se brzy začalo mluvit právě v souvislosti s ukázkami.Premiéra pak byla vyprodána již týden před uvedením a to se nováčkům na poli filmového byznysu nestává často.

Pavel Koléř

Poslední sbohem

Země vzniku : Ertar
Scénář : Mike Solo
Režie : Mike Solo
Spec.Efekty : Paul Schuggy
Kamera : Telle Whiteblack

Hrají : Martin Fox, Anthony S.Bloodeholl,Veronica Lambertové,etc.

Psychologická SF, v níž se speciální efekty ohromující diváka svou oslnivostí téměř nevyskytují.Dobrou práci tedy zato odvedli maketáři,kteří vytvořili absolutně věrohodnou a sugestivní vizi světa budoucnosti.Tento film je prvním ze Solovy serie "slzavých" děl,které přes svůj poměrně nízký finanční rozpočet zabodoval v žebříčku úspěšnosti.Plnou měrou se tu projevuje Solův smysl a nadání pro vykreslení atmosféry tak sugestivním způsobem ,že při dojemných scénách vyvolávají skutčně až slzy.

Dave Brown pracuje jako pilot kosmického výletního raketoplánu.Létání je mu nejen povoláním,ale současně i koníčkem a vášní. Stejně jako dlouhé turistické pochody v turistických rezervacích. Troufne si i na trasy 5.stupně obtížnosti,ale nejraději má a také se nejčastěji vydává na trasy 1.stupně,kde dlouhé hodiny lehává ve vysoké trávě a pozoruje modré nebe a přírodu kolem.

Nyní se vrací na Měsíc,na základnu letecké společnosti SPACETURIST.Za sebou má náročný let při němž došlo k vážné poruše a na palubě má 30 vyděšených cestujících,kteří si uvědomují,že mu vděčí za svůj život.Po přistání na stanici mu to samozřejmě dají najevo.Brown je potěšen jejich vděčností a proto si v prvním momentu ani neuvědomí,že něco není vpořádku.Sotva totiž opustí loď je zatčen a bez vysvětlení dopraven policejním člunem na Zemi,kde je dopraven do budovy soudu,která je současně i vězením.Dave Brown objevuje druhou stranu světa,v němž žije.Jeho představy o společnosti dostávají vážné trhliny.Stále neví,proč byl zatčen.Na objasnění čeká dlouhé tři týdny plné ran a ponižování.Konečné se objevuje Daniel Green, advokát,který mu bylpomocí kódu přidělen.Dave se dozvídá důvod svého zatčení a dostává tak poslední ránu.Je totiž obžalován z vraždy své ženy Aleny,kterou velice miloval a jak se později od Daniela Greena dověděl,čekala s ním dítě.

Daniel nevěří v Brownovu vinu a pouští se do odvážné osvobozovací akce.Vyšetřování,jež bylo zpočátku tolik slibné,začíná váznout a obhájce začíná získávat převahu.To však nic nemění na situaci,že Brown je ve vězení a na pokraji psychického zhroucení.

Přestože se situace neustále obrací v jeho prospěch,je okolí stále stejně kruté a bezcitné.Nikoho tedy nepřekvapí,když se v okamžiku,kdy je porotou osvobozen,zhroutí.Ačkoliv je tím případ uzavřen, obhájce svého klienta neopouští a dopraví ho do jedné z nejlepších nemocnic v zemi.

Brownův organismus je mladý a silný,lékařská věda daleko vepřed a pracuje stejně precizně jako justice,takže se po několika měsících vrací do svého bytu zdráv a s tučným odškodným,které pro něj mezitím vybojoval Daniel Green.

Co však s penězi.Alena je navždy pryč,stejně jako nenarozené dítě.Nemůže zůstat v bytě,kde je stále ještě všechno nasáklé její vůní .Také lidé kolem něj jsou náhle cizí a nepřátelští.Prakticky již nemá přátel.Jednou byl označen za zločince a to mu zůstane.Ať pravda jakákoliv.Ztrácí i místo pilota u SPACETURISTU. "Nikdo by

neletěl s pilotem ,který byl u soudu pro vraždu." řekl mu na vysvětlenou jeho nadřízený,když ho propouštěl.

Začne pracovat jako dělník v jednom z raketodromů a pomalu v něm zraje zoufalý plán podporovaný nepřátelskými projevy okolí.Po konfliktu v jedné z turistických rezervací se rozhodne zmocnit se raketoplánu a zmizet z tohoto mizerného,ale na pohled nádherného světa.Po dramatické honičce na raketodromu se mu podaří vniknout do jedné z lodí připravených k rannímu startu a po krátkém souboji s letištním počítačem odstartovat.Již brzy je z dosahu Země a mizí ve stínu Měsíce.Naposledy se ohlédne,aby se úzkým průzorem rozloučil s tou krásnou modrou planetou a pak se ponoří do stínu jejího souputníka.Dave Brown je sám.Sám v nekonečném prostoru chladného,nehostiného vesmíru.

Pavel Kolář

FFFFHAF

POPRVĚ

Tak tu máme dalšího nováčka mezi festivalovými městy,městečky a městysy.Filmový festival fantastického filmu,horroru a fantasy v Ghostwood City.Ve městě, které žije filmem již skoro pět let a z filmu také pěkně kyne,jak je vidno z nových Erterských map,hospodářsko-ekonomických ročenek,tisku,rozhlasu i televize.

Na tom všem ,stejně jako na Filmovém festivalu má zásluhu společnost Ghostwood,která postavila své ateliéry na pravém břehu Rio Quarku.A k tomu festivalu si organizátoři přizvali zdatného pomocníka,redakci jednoho z nejsilnějších Erterských časopisů,redakci Světelných roků.

Přestože se letos konal první,premierový ročník,který byl v mnohém pro organizátory testem nebo spíš základní konstrukcí, na které by chtěli stavět další ročníky,povedlo se jim pro budoucnost nasadit velmi vysokou laťku sobě i ostatním,již tradičním a renomovaným akcím jako jsou například filmové festivaly v Cannes,v Taře,v Quasaru, v Karlových Varech nebo v Avoriazu.Mám

na mysli jak úroveň programu,tak pořadatelskou službu a tomu odpovídající zájem publika.Přestože se začínalo již po deváté ráno a poslední blok zahajoval ve 23,30, bylo všude vesměs narváno a organizační zabezpečení,na němž se podílelo překvapivě málo lidí, všichni,včetně vedení,byli neustále na místě.A pak všichni, doslova všichni včetně čestných hostů a onoho vedení se skvěle bavili. Děvčata v recepci byla bledá,v očích dobře hraný záblesk šílenství a na krku stopy po upířích zubech.Vždy však byly ochotné a rychlé při podávání informací všeho druhu.V kuloárech pobíhali vlkodlaci, upíři,rozličtí ufouni a conani a rozdávali plakáty, katalogy, letáky a další propagační materiály,které se po festivalu stávají drobnými upomínkami.

Ale už k vlastnímu programu.

Byl rozdělen do několika tematických bloků,z nichž největším tahákem se ukázal blok věnovaný dílu Lucase Storka a hlavně tedy jeho vědeckofantasticky pojatým historickým freskám,které jsou vlastně umělecky ztvárněnými hypotézami o některých sporných otázkách z dějin Ertarského národa.Diváci mohli shlédnout filmy VÁLEČNÍCI. PŘICHÁZÍ Z HVĚZD, SYN HVĚZDY, SVĚTLO Z TEMNOT, KRÁL PŘICHÁZÍ,tedy filmy,o nichž není třeba dlóho diskutovat a osvětlovat děj,neboť stále patří mezi nejpopulárnější ertarská díla.V sálech,kde běžely téměř nonstop,by neproklouzla ani myš a stejné situace byla i na besedách spojených s promítáním těchto filmů.Tam odpovídali na otázky zvědavých návštěvníků nejen tvůrci těchto mistrovských fresek Lucia Rainová,Philip Brasca,Eton Mraketh,Gimson Freeman a dokonce sám Lucas Stork,který sám o sobě byl pro festival obrovským magnetem, protože je o něm známo,že jen málokdy vystupuje na veřejnosti a stejně vzácně odpovídá na vážené otázky,ale i vědci, kteří se daným tematům věnují.Zajímavou přednáškou či besedou bylo třeba povídání s ertarským historikem prof.Lavendersem,který rozebíral jednotlivé teorie zobrazené na filmovém plátně.Zážitkem byl také slovní souboj před zraky veřejnosti,který spolu svedli na společné besedě profesoři Lacuc a Devour z nichž jeden je známý propagátor kosmických teorií a zásahů mimozemských bytostí do dějin taroského kontinentu a druhý naopak jejich zapřísáhlým nepřítelem.A nutno říct, že po promítnutí zmíněných filmů měl profesor Lacuc velmi těžkou pozici a během besedy se k vlastnímu překvapení dostal z ofenzívy do defenzívy.

Celý blok, který měl skončit již ve středu, a byl pro obrovský zájem prodloužen až do konce festivalu,se nejen těšil obrovskému zájmu,ale postaral se i o senzaci, která se vynořila v kuloárech a podle níž v průběhu příštího roku přijde do kin další Storkovo dílo z Ertarské historie a podle některých by se toto dílo mělo stát Storkovým posledním,protože Lucas Stork se prý rozhodl nadobro opustit filmové ateliéry.

Druhým blokem, který si co do úspěchu a co do návštěvnosti nezadal s blokem Lucase Storka, byl blok věnovaný historii Ghostwoodské filmové společnosti a jejímzakladatelům.Návštěvníci mohli shlédnout kompletní filmografii mladé společnosti a vyzpovídat všechny,kteří v projektu mají prsty.Paula Kolwalkera, Mika Sola, dr.Venkmena / jemuž je v tomto čísle věnován samostatný článek/ Palula Schuggyho a další.

Kostrou festivalu a hlavním programem byla ovšem soutěžní přehlídka,která měla v katalogu přes 80 filmů a to jistě není málo.Nejpočetněji byla zastoupena Ertarská kinematografie a v těsném závěsu následovaly kolekce z Terulanu,Etariskeru,USA,Wasbreedingu a dokonce i uzavřeného Wan-Hu. Z bohatého programu pestré všehochuti se zaměřme aspoň na těch několik oceněných děl, kterými byly zastoupeny snad všechny typy SF filmů.Od komedií přes romantické lovestory až po krvavé hrůzostrašné horrory,které v divákovi nezanechaly jedinou špetku naděje.

Z komedií nejvíce zaujala krátká 60 minutová hříčka Ervina Schwarze TANAJSKÝ PES, natočená na podnět vášnivé diskuse mezi prof.Sůkeníkem a prof.Wišem o obrazech nalezených v Tanjské poušti, která se rozpoutala na Readerconu 88 a táhne se vlastně dodnes i když už pomalu ustupuje z předních stránek vědeckých časopisů.Cena za rychlou reakci na dané téma /vždyť v době festivalu uplynuly od Readerconu 88 dva měsíce/ byla porotu udělena naprosto jednohlasně.

Hlavní cenu Zlatého čápa získal kvalitní a velice příjemný příběh plný technických zázraků,lásky a romatiky TELEPORTACE VE 27 OBRAZECH v režii Stefena Congera.Trochu v jeho stínu a vlastně právem, zůstal Ertarský velkofilm KINGTREE natočený na motivy povídky českého spisovatele Ladislava Szalaie Strom vládce.Příběh výpravy,která pátrá po původu legendy o králi stromů byla vyčítána příliš naturalistická kamera a některé snad až příliš brutální scény.Film natočil známý Hubert Czar, který se nechal slyšet,že

Stříbrný čáp,kterého při slavnostním udílení cen za tento film obdržel, byl pro něj trošku zklamáním,tak v duchu, že si brousil zuby na toho Zlatého,kterého mu uzmul jeho dlouholetý přítel Stefan Conger.

Robert van Deilog a Sally Daviesová,známý tandem,z jehož dílny v posledních letech vychází jedna kvalitní komedie za druhou,si tentokrát vzala na mušku nesčetné příběhy o mimozemských agresorech a jejich rejdech v končinách blízkého i vzdáleného vesmíru.Ve výborné parodii na tyto dobrodružné akční"space opery" PROROK, ZLATO A EMZÁCI /rež.Don Hedge/ poznáváme tři sestry,které se vydávají do vzdálené galaxie hledat svou čtvrtou, dlouho pohřešovanou sestřičku,která zmizela v jedné z jejích částí. Jednalo se oblast jakéhosi rudého obra, kde byly objeveny obrovské zásoby zlata a platiny.Celá oblast se brzy stala cílem mnohých dobrodruhů toužících po rychlém zbohatnutí a tak si sestry oprávněně dělají starosti o osud své le hkomyslné a trochu prostořeké sestry.Přes mnohé problémy, které se před nimi vynořují na každém kroku,/ani jedna z nich neumí řídit kosmickou loď,zapomenou doma vesmírnou mapu i s posledním kosmokorespoňdákem,který od sestry dostaly,takže neví kam mají vlastně letět,etc/,však nakonec rudého obra najdou a zjistí,že celá oblast a vlastně celá galaxie je podrobena útiskem jakýchsi zlých přerostlých blech.A teď začne mele,z níž samozřejmě statečné dívky,právě svou nešikovností, vyjdou vítězně a blechy /ty které přežily/ musí odhopsat s dlouhým sosákem.

R.van Deilog a S.Daviesová na jedné z recepcí FFFFHAF.

Don Hedge v rozhovoru s S.Congerem a Allanem Drepelem.

Horrorový žánr nebyl v přehlídce zastoupen tolika snímky jako klasické SF a fantasy, a zdá se, že zájem filmařů o podobné téma pomalu upadá. Není to ani tak tím, že by filmařům docházel dech, ale zdá se, že diváci už jsou přesyceni upíry sajícími hektolitry

krve,příšerami,parazity velkými jak jitrnice,a podobnými výplody děsu a hrůzy, a začínají se obracet a vyhledávat spíš kosmické příběhy hemžící se blastery,starfightery,anihilačními bombami, hyperprostory,vesmírnými supermany,cyborgy,etc. Přesto bylo na festivalu možno vidět několik velice povedených příběhů plných hrůzy a strachu.Například futuristická ĎÁBLOVA SCHOVANKA,krvavé ZÁKONY MUTACE, nebo film s názvem SATAN KLEPE NA OKNO.

Jediným žánrem nebo chceteli subžánrem, který jsem zatím opomenul,je fantasy,které si v Ertaru získává stále větší oblibu.V letošním,prvním ročníku,byl zastoupen hned několika povedenými snímky.Bylo to například další pokračování Conanových příběhů CONAN PŘEMOŽITEL, které s Arnoldem Schwarzeneggerem v hlavní roli natočil Ertarský režisér Richard Mahoney na motivy novely Lidé Černého kruhu od R.E.Howarda.Jeho literární předloha vyjde ve spolupráci se společností Julese Verna a čs.speologické společností snad ještě letos. Líbily se i další filmy KOUZLO PRSTENU, PERLY ŽIVOTA A SMRTI, CESTA DO ANDORU.

Ceny byly rozdány,pořadatelé si oddechli,aby se vzápětí pustili do příprav druhého ročníku.Laťka je vysoko a překonat ji bude vyžadovat velán a kvalitu.Pokud se však podaří realizovat jak plány filmařů,tak plány organizátorů,kteří tu a tam nechali nahlédnout pod pokličky svých kuchyní,máme se na co těšit.

Pavel Kolář

Diana von Smelle,představitelka Jasminy v příběhu CONAN PŘEMOŽITEL.

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-reportážní magazín pro problematiku SF. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Veškerá autorská práva vyhrazena. Výhradně pro soukromou potřebu odběratelů.

Zdarma. Číslo bylo dáno do tisku 13.5.1989. Vyšlo v červnu 1989. Náklad 15 výtisků. © RSR 1989.

CENY UDĚLENÉ NA I.FILMOVÉM FESTIVALU FANTASTICKÝCH FILMŮ, HORRORU A FANTASY V GHOSTWOOD CITY:

hlavní cena ZLATÝ ČÁP - TELEPORTACE VE 27 OBRAZECH
režie Stefan Conger, Ertar

STŘÍBRNÝ ČÁP - KINGTREE
režie Hubert Czar, Ertar

BRONZOVÝ ČÁP - PROROK, ZLATO A EMZÁCI
režie Don Hedge, Wasbreeding

MALÝ ČÁP - ĎÁBLOVA SCHOVANKA
režie Sitink Bum, Terulan

CENA POROTY - TANAJSKÝ PES
režie Ervin Schwarz, Ertar

CENA DIVÁKA - CONAN PŘEMOŽITEL
režie Richard Mahoney, Ertar

ZVLÁŠTNÍ CENA - dr. PETER VENKMEN
za projekt Ghostwoodu

Pohled do jednoho ze sálů na I. Filmovém festivalu v Ghostwood City.Slova o tom, že by myš neprokložla nebyla jen nadsázkou,o čemž svědčí i tento obrázek,zachycující narvaný sál při besedě s tvůrci společnosti Ghostwood,mezi besedujícími je možno spatřit například Lucii Rainovou/ ve druhé řadě, čtvrtá z leva/.

PK

Čtvrtá minuta věčnosti

Země vzniku : Ertar
Scénář : Mike Solo
Režie : Mike Solo
Hudba : Simon Jolebon
Speciální ef.: Paul Schuggy
Kamera : Telle Whiteblack
Hrají : Kane Spitzer,Levap Ralok,Anaj Avorotnak,Ripley Beeneschová,Anthony Steel,etc.

Filmů,které jsou zfilmovaným literárním dílem je velice mnoho.Stejné množství filmů tvoří i pokračování komerčně úspěšných filmových děl.Tento film však nepatří ani do jedné z uvedených skupin i když má prameny vlastně v obou.Je totiž svérázným počinem mladého ertarského režiséra,scénáristy a dnes už i herce /nedávno měl totiž premiéru film,kde vytváří jednu z hlavních rolí.Jde o napínavý příběh TIMEWARS/ Mika Sola,který se prostě nechtěl smířit s tím jak Gert Prokop zakončil svou knihu kriminálních příběhů z 21.století,s detektivem Timothy Trucklem ,"Tři minuty věčnosti".

Z jeho připravovaného rozhovoru pro SVĚTELNÉ ROKY k tomuto filmu:"Když jsem knihu dočetl až do konce,řekl jsem si nejprve,že jsem špatně četl a někde něco přeskočil.Četl jsem znovu,ale žádnou narážku na to,že bych se mýlil,jsem nenašel.Nezbylo mi než uvěřit, že Gert Prokop to opravdu myslel vážně a Anne Tinymu nemíní vrátit, což mě parádně naštvalo.Když jsem si uvědomil,že jsem knihu přečetl jedním dechem a poslední řádek dočetl kolem dvou hodin v noci, sedl jsem ke svému pracovnímu stolu a bylo mi jasné,že to tak ne-

nechám,i kdyby se pan Prokop snažil o kdoviják pesimistické vyznění.Já mám totiž rád happyendy a Anne i Tiny mi velice přirostli k srdci."

Výsledkem byl scénář k filmu,jehož režie se Solo později sám ujal.Natáčení trvalo osm měsíců a Solo nešetřil ani svou fantazii ani pokladnu společnosti.Výroba stála téměř 1 200 000 gratis, ale to,co před sebou na plátně spatříte,je opravdu úchvatné.Celý svět budoucnosti,v němž žije soukromý detektiv Timothy Truckle je prokreslen do nejmenších detailů a vše působí naprosto reálně. Narozdíl od podobných superprojekcí jakými byly například Lucasovy Star Wars,které v některých scénách působí trochu "bakelitově".

Tiny se již zotavil ze svých zranění,utržených při dramatickém lovu,kde sloužil coby velice cenný terč,ale vpořádku zdaleka není. Stále častěji totiž myslí na nebohou Anne a své nenarozené dítě. Své bolestné vzpomínky utápí v kvalitní whisky a hrstích drog,kterými se bez ustání cpe.Třikrát ho již doktor stáhl,jak se říká, hrobníkovi z lopaty.Po jednom z rozhovorů s Napoleonem mu něco začne vrtat hlavou,ale dlouho si nemůže uvědomit,co to je.Až si najednou uvědomí ,že mu v hlavě leží vzkaz,který mu Napoleon neustále nutí a on jej neustále nechce přijmout.Něco s ním není vpořádku.Tiny se dá po dlouhé době do stavu,ve kterém je schopen pořádně uvažovat a usedne k Napoleonovi.Netrvá dlouho a ví,že vzkaz byl do Napoleona uložen v době kdy měla být Anne již 12 dní po smrti.Okamžitě vzkaz z Napoleona vytáhne,ale je to jen úryvek z nějaké staré knihy.Zřejmě nějaký omyl při dublování Napoleona.Zklamaně počítač vypne a teprve za několik dní si uvědomí,co to vlastně četl.Okamžitě se k Napoleonovi vrátí a znovu si vzkaz pustí.Ano je to vzkaz od Anne. To znamená,že žije.Nebo aspoň žila a snaží se dát zprávu.Okamžitě začal pátrat,odkud vzkaz vyšel.A čím dál postupuje, tím větší je jeho úžas.Vzkaz šel obrovskou oklikou,přes všechny možné i nemožné počítače ve městě a jeho výchozí bod objevil v jednom z počítačů NSA.

Buď tedy Anne žije nebo je to past.Tiny se dá okamžitě do opatrného pátrání .Nesmí ohrozit bezpečnost Podzemí,ani prozradit,že sám žije.Přesvědčí Velkého Bratra a celou NR a pokusí se ji zachránit.Podzemí podnikne velkou akci.Tiny při ní zraněn, ale co je horší,celá akce byla podniknuta úplně zbytečně,protože na místě najdou místo Anne jen její superholografickou smyslovou fikci.Zamaskovat,že se jednalo o akci z Podzemí bylo velice těžké, ale povedlo se to.Tiny jako zběsilý pátrá dál i když vše nasvědčuje tomu,že se jednalo o past,ze které se podařilo uniknout jen zázrakem.Přesto se mu podaří objevit další slibnou stopu.NR už ovšem nechce žádnou další akci povolit.Tiny zuří,ale uznává,že riziko odhalení je velice vysoké.

Napadne ho jedna z jeho geniálních myšlenek.Jde po ní a narazí na další vzkaz:"Copak ty nevěříš učení bratra Enutilelia z Blenetenminde?" Je na správné stopě! Brzy také odhalí odkud vzkaz přišel.NR však akci nepovolí.Tiny uprchne z podzemí a sám se vydává na nebezpečnou cestu k záchraně Anne.

Podaří se mu proniknout do podzemního labyrintu,kde ji skutečně najde,i když ve strašně zubožením stavu.Vůbec ho nepozná a vlastně vůbec není schopná myslet.Je hrozně ztýraná,zestárlá snad o 30 let.Levá ruka jí od lokte chybí,pravou nemá vůbec.Tiny se spojí s technikem,který pracuje pro podzemí,a který vlastně vyslal oba vzkazy s voláním o pomoc.Po nesmírně dramatické a napínavé cestě dostanou Anne z přísně střeženého labyrintu, za pomocí zmatku,který Tiny vyvolá svou superholografickou podobou uprostřed labyrintu.Podaří se jim zmocnit se jednoho z vrtulníků NSA a odstartovat.

Následuje dramatická honička nad ulicemi města,kdyse Tiny snaží uniknout,ale nechce při tom prozradit vstupy do Podzemí.Snaží se najít nějaké řešení a poté kdy přestane fungovat clona,která vrtulník činí téměř neviditelným se již situace zdá téměř kritická a beznadějná.Vrtulník je zasažen a padá k zemi.Tinymu se podaří přistát blízko jednoho již zrušeného a zavaleného vstupu do Podzemí.Je raněn.S posledních sil se mu podaří vytáhnout Anne z hořícího vrtulníku a kryt střelbou technika ji odtáhne do krytu. Střelivo dochází a situace se zdá téměř kritická.Náhle se vchod otevírá a rozpouté se mohutná bitva.Její konec Tiny nevidí,neboť je i s Anne a zasaženým technikem dopraven do bezpečí.

Okamžitě jsou zahájeny záchranné práce.Operace Anne se ujímá lékařský tým,který na žádost NR přijíždí "Odtamtud".Když se Tiny probere z narkózy,chce okamžitě vědět co je s Anne.Lékaři mu ovšem ne sou schopni říct nic přesného,protože ta nejtěžší operace je teprve čeká.Jedno je ovšem jisté,díky vyspělému genetickému lékařství se podaří zachránit obě ruce ,zachránit její obličej a dát mu opět podobu,jako měl před tím,než se dostala do rukou NSA.Teď se připravují na operaci nejtěžší,na oživení a probuzení mozku,s tím,že se pokusí zablokovat veškeré vzpomínky na pobyt u NSA.Její myšlenky jsou však nejdříve zachyceny na speciální pásek,aby si ji mohli pustit a zjistit,co se vlastně stalo od okamžiku,kdy na děti odcházející do Podzemí zaútočila letadla NSA.

Operace se ukáže být komplikovanější,než se zdálo.Objeví se několik vážných výchylek,u nichž doktoři žasnou a jsou zhrozeni, protože některé vzpomínky jde zablokovat jen velmi těžce. Tak strašně silné jsou.Přesto se to podaří a Anne se pak už rychle zotavuje.

Přichází závěr,který je samozřejmě happyendem,při němž se dovídáme,že Tiny a Anne odešli na "Druhou stranu",a že očekávají další radostnou událost v podobě narození dítěte.

Na úplný závěr si Solo neodpustil malý vtípek.Tiny totiž společně s Anne navštíví Gerta Prokopa,přesně tak jak si to ve svých knihách vždy přál.Tiny mu jde vyprávět svůj poslední příběh o Anne .Jestli se ovšem v lednici chladí láhev Old Finche, to už film neříká.

Musím říct,že to je zatím jeden z nejlepších filmů,jaké jsem v životě viděl.Samozřejmě tedy po serii filmů "Alien". Scény jsou nabité dynamikou,mají spád a kromě pomalejšího úvodu se celý film odehrává rychlostí Erterského expresu.Člověk

tedy nemá čas na nějaký oddych a je neustále nucen napětím až nadskakovat v křesle .

Všichni,kterým jsem o filmu vyprávěl,se mě ptali,jak to Solo vyřešil ,že Anne přežila ten smrtelný nálet a zda je to ve filmu nějak vysvětleno.Ano je,a je to tam dokonce v nádherné scéně ukázáno.První letadlo,které nalétávalo na děti totiž nalétlo přímo na Anne a uzavřelo ji do pole ,které svými vlastnostmi připomínalo Izolaci,a spolehlivě ji uchránilo před smrtí.NSA šla najisto. Věděla,že od téhle duMontovy příbuzné by se mnhla dozvědět spoustu zajímavých věcí.Co vám to však budu vysvětlovat.To je film,který se musí vidět a je to jeden z mála filmů,který je třeba vidět ne jedn ale několikrát.Teprve potom dokážete celý film jaksepatří vychutnat.

Pavel Kolář

Šedá eminence GHOSTWOODU

Když v Erteru vyslovíte jméno Dr.Petera Venkmena, budete možná překvapeni.Nikomu se tam totiž nevybaví, tak jako vám, sympatický lovec duchů ze stejnojmenného filmu amerického režiséra Ivana Reitmana, ale někdo úplně jiný. Dr.Peter Venkmen je totiž jednou z nejpopulárnějších osobností ertarské kultury. Jeho jméno se objevuje v titulcích knih, filmů, pod články v odborných i neodborných časopisech.

Na úvod této přednášky by možná bylo vhodné uvést, že do podvědomí Ertů vstoupilo jméno Venkmen dřív než se Peter narodil a to díky otci, spisovateli Robertovi Venkmenovi.Z jeho pera vycházely fantastické příběhy s tematy paranormálních jevů, které se tvářily naprosto seriozně a připomínaly spíš literaturu faktu.

Pro svou tvorbu fiktivních faktů také vymyslel nový termín, který ertarští kritici, publicisté a teoretici umění používají dodnes, takzvaná FIKTA. A právě tato otcova tvorba zásadně ovlivnila malého Petera, kterému byl dán zájem o fantastično, SF a paranormální aktivitu do vínku.Narodil se totiž právě v DenSci-fi jako druhé ze čtyř dětí.Stalo se tak v roce 1937, tedy právě v době kdy Venkmenova fikta začala získávat popularitu.Ve své době se jeho knihy dostaly až na pomyslný vrchol slávy. Knihy "Stopy neskutečna", "Když Julie namazala panty","Prostorové pasti" byly opravdovými hity, ale dnes už jsou víceméně zapomenuty a patří mezi sběratelské rarity.

Také malý Peter otcovy knihy hltal už od doby,kdy se naučil číst,ale narozdíl od zkušenějších čtenářů, kteří věděli o co jde, bohužel podlehl kouzlu otcova vyprávění natolik, že fiktům uvěřil a začal je brát naprosto vážně.Poznání, že se jedná pouze o výborně promyšlenou fikci, kterou ani sám autor nebere vážně, pro něj bylo obrovským zklamáním, které v té době bral jako otcovu zradu na něm.Toto zklamání na dlouhé roky ovlivnilo jeho vztah k otci a fikcím všeho druhu, zvláště pak paranormálním jevům.

Na střední škole založil školní časopis,který měl ve znaku zákazovou značku,ve které bylo uzavřeno vyplašené strašidlo.Tento znak byl zpočátku také jediným názvem časopisu, kterému studenti začali říkat "Ghostslayer". Toto označení bylo časem přijato jako oficiální název.Časopis obsahoval ostré kritiky,nebo recenze na všechny knihy a články,které se snažily obhajovat existenci duchů,nadpřirozených jevů a záhad.Později se rozrostl ještě o fundované články vyvracející různé omyly věků a vysvětlující domnělé záhady a jeho popularita brzy přesáhla rámec školního časopisu. To mělo za následek dvě věci.Výběr toho nejlepšího,co v Ghostslayeru vyšlo,začal přetiskovat časopis pro mládež Pulsar / což je obdoba našeho VTM -pozn.aut./ a to dokonce v rubrice, která přejala nejen název Venkmenova časopisu, ale také jeho znak. Druhým následkem bylo Venkmenovo rozhodnutí studovat žurnalistiku na Univerzitě v Black Hole City a zaměřil se přitom také na fyziku a filozofii.

Přijetím na univerzitu "Ghostslayer " nezaniklZískal jen novou redakci a články, které obsahoval se dostaly na řádově vyšší úroveň.

Po úspěšném zakončení studia se Venkmen stal redaktorem Pulsaru a o několik měsíců později vyšla jeho první kniha s názvem "Čas je jenom muška zlatá", která se věnovala vyvrcení stroje času,časovým posuvům a vlastně všemu co se času a tajemství kolem něj týkalo.Její úspěch urychlil vydání druhé knihy "Venkmen versus Venkmen", kde rozcupoval knihy svého otce a brzy na to vyšla kniha věnovaná strašení a strašidlům "Cesta do hlubin Barbuchovy duše", která ukázala, že se Venkmen stal skutečným odborníkem na jevy označované jako paranormální.Současně s "Cestou" začal na stránkách Vědy vycházet jeho seriál,který byl polemikou s odpůrci jeho první knihy. Pod souhrným názvem "Až budu jednou malý chlapec", tady s humorem sobě vlastním bral jednu mámitku po druhé a trhal je na kousky palbou pádných argumentů. V roce 1964, to mu bylo 27 let, vyšla další kniha, jejíž název by se dal přeložit jako "Obludárium" i když tento překlad plně nevystihuje obsah knihy. Výstižnější je její podtitul, který zní "Velký obrazový atlas příšer a strašidel Středního a Jižního Tarosu".

Do téhož roku by snad bylo možno datovat první známky Venkmenova životního zvratu.V polovině roku, těsně před vydáním "Obludária" byl přizván producentem Jamesem Realizadem jako odborný poradce knatáčení duchařského příběhu "Lucifer pod pantoflem". Práce na filmu jej natolik zaujala,že se Realizadovi sám nabídl pro případ natáčení "Lucifera pod pantoflem II" K natáčení skutečně o dva roky později došlo. Mezitím však Venkmen stačil napsat knihu "Satanáš, to je táta náš", která bývá označována jako jeho nejostřejší útok proti vyznavačům nadpřirozena. Mnohým však neuniklI jistý vnitřní rozpor, který se objevil v závěru knihy a který podle některých signalizoval konec této etapy Venkmenovy tvorby.

"Lucifer II" skončil fiaskem.Venkmena, který tvrdil, že to byl jeho film i když byl jen poradcem a spoluscénáristou, tento neúspěch naprosto zdrtil.V dubnu 1967 vychází v Pulsaru poslední část Ghostslayeru s článkem "Až si sáhnu, uvěřím" a poté se Venkmen ztrácí z veřejného života. Vlastně se ztratil úplně,protože jeho vila na předměstí Black Hole City byla opuštěná a nikdo, ani jeho matka nevěděla,kam zmizel.Při své poslední návštěvě jí pouze oznámil,že na delší dobu odjíždí. Kde byl,neví nikdo dodnes.Jisté však je, že o sobě celý rok nepodal nejmenší zprávu.

V létě 1968 se znovu objevil,odmítl všechny žádosti o rozhovory a v říjnu odevzdal rukopis další knihy,"Creeping Terror /Možno přeložit jako "Hrůzunahánějící hrůza"/. Pro všechny čtenáře byla velkým překvapením.Nebyl to zdrcující útok na některý nadpřirozený jev, jak byli všichni zvyklí, ale vcelku zdařilá parodie na spory mezi příznivci a odpůrci nadpřirozena.Byl to příběh dvou bratří, kteří zdědili starý hrad,ve kterém strašilo.Všechny zápletky se točily kolem faktu,že jeden z nich byl vášnivý duchař a druhý naopak ortodoxní nepřítel všeho nadpřirozeného.Tato kniha byla jakýmsi spojovacím článkem další Venkmenovy tvorby.

Na další knihu se čekalo celých pět let.Venkmen totiž mezitím vystudoval obchodní akademii a začal se více věnovat filmu.

V roce 1973 vychází na dlouho poslední jeho kniha.Povídková sbírka "A nezapomeň slušně pozdravit",obsahovala 30 nádherných strašidelných povídek.Autor v ní bohatě využil všech svých znalostí z problematiky a je možnoříct, že se touto první knihou v novém duchu zařadil mezi špičku tohoto žánru.

Ve svých 36 letech se stal filmovým producentem.Příliš šťastně však v této oblasti nevykročil.První jeho film "Dům prokletých" /režie Don Ryfico/,mnoho pozornosti nevzbudil a sotva zaplatil náklady vynaložené na natáčení.Nenechal se odradit a pokračoval v práci.K druhému filmu nejen vedl produkci, ale poskytl také námět.Přes obrovskou reklamu film naprosto propadl.Nenápaditý a zmatený "Ďábel bez tváře" se v distribuci neudržel ani měsíc.Venkmen přerušil přípravy na natáčení třetího filmu a začalo se dokonce mluvit o jeho finančních starostech. .Byl na pokraji krachu.Začal znova psát.Přizval si na pomoc známého scénáristu Allena Drepela a spolu s ním vytvořil scénář k čistokrevné SF "V ráji je horko". Produkce se ujal James Realizado a za režijním pultem se objevil Venkmenův dlouholetý přítel Sean Warden, který dal filmu přesně tu podobu,která zaručila filmu úspěch.Byl úspěšný a Venkmenova téměř dvouletá krize byla jak se zdá překonána.Brzy dokončil ,opět s pomocí Allena Drepela, další scénář."Jdi a přines to" SF horror s prvky mystiky, opět pod režijním vedením Seana Wardena, byl již hitem, který si ani v nejmenším nezadal s úspěchy Venkmenových knih v šedesátých letech.

Znova získal jistotu a postavil se na vlastní nohy.Další filmy natočil již ve své vlastní produkci a po sérii úspěchů,kterou zakončil v roce 1979 natočený"Slim" /Sliz,rež.Roger Hors/ založil produkční firmu "Ghostboss",která měla ve znaku upravený

symbol Venkmenove Ghostslayera.Vyplašené strašidlo bylo teď uzavřeno ve značce oznamující konec zákazu.

Značka této produkční společnosti vyvolala diskusi na stránkách všech časopisů věnovaných kultuře.Nad spory zde má symbolizovat změnu názoru na paranormální jevy se Venkmen jen usmíval.Ať se jeho názor změnil nebo ne, je jisté ,že svými filmy a knihami,jež začal opět psát,stal velmi činorodým propagátorem nadpřirozena a SF a výborně na tom vydělává.Do_dnes.

Rok 1982 znamená další důležitý krok v jeho postoji.V listopadu měl totiž premiéru film "Stopy neskutečna"/rež.Sean Warden/ natočený na motivy knihy jeho otce.Tímto dílem se otci omluvil a dalo-li by se to tak říct, rehabilitoval ho veřejně ve svých očích. Film byl úspěšný a vyvolal dokonce dočasně opětovný zájem o knihy Roberta Venkmena.Po slavnostní premiéře tohoto filmu odjel do Spojených států,aby tam jednal se zástupci amerického filmového průmyslu.Jednání nebylo příliš úspěšné, ale přesto bylo v mnohém zajímavé.Mimo jiné se tam seznámil s Haroldem Ramisem a Danem Aykroydem, kteří z jeho podnětu napsali scénář k filmu "Ghostbusters"/Lovci duchů/, ve kterém,jak už víte,použili jméno Dr.Petera Venkmena i s jeho titulem právě pro"hlavního" lovce a jako jejich znak použili emblém jeho produkční společnosti Ghostboss.

Krátce po návratu z USA legalizoval svůj vztah k herečce Jane Scholmasterové, se kterou žil od roku 1969 a svatba se stala společenskou událostí roku, na které bylo možno spatřit dosleva celou elitu ertarského filmu a literatury. Krátce po honosné svatbě se Venkmen opět objevil ve studiích Parnasteru s námětem na další film. Byly to čtyři horrorové povídky jejichž režie se ujal opět Sean Warden a je až obdivuhodné,jakým strachem dokázel diváky na tak malé ploše nakazit.Film se jmenoval "Výkřik",velký podíl na úspěchu však měla i Jane Scholmasterová-Venkmenová,která si zahrála hlavní role ve dvou povídkách.

V roce 1985 se opět odmlčel,ale ještě předtím stačil vyprodukovat tři filmy, které slavily obrovský úspěch. Bylo to jednak pokračování jeho prvního filmu "Dům prokletýchII",nová,přepracovaná verze "Ďábla bez tváře" a "Zbloudilé duše", film, který nemohl pro finanční problémy natočit v roce 1975.

Důvod další odmlky byl zpočátku obestřen tajemstvím, které se ovšem dlouho neudrželo.Venkmen se rozhodl financovat obrovský,ale podle mnohých riskantní podnik.Obrátili se na něj absolventi filmové akademie s projektem nové filmové společnosti.Jejich projekt

byl natolik monstrozní,že se jej ostatní producenti zalekli .Vankmen dlouho váhal ,ale nakonec nabídku přijal a k projektu přistoupil.Bylo vybráno místo v severních oblastech Ertaru a ještě téhož roku začaly stavební práce.

To ostatní už znáte.Společnost dostala jméno Ghostwood a Venkmen pod ni přivedl i svou produkční společnost Ghostboss,která tím jako taková zanikla a její znak byl přejat jako oficiální hlavička nové společnosti.O tom, že se stala zárukou kvality,není dnes možno pochybovat.

I když se zdá, že Dr.Peter Venkmen trochu ustoupil do pozadí, není tomu tak.Jeho jméno se objevuje téměř za všemi významnými činy Ghostwoodské společnosti a i když se zdá, že ji proslavila taková jména jako Paul Kolwalker,Mike Solo,Paul Schuggy,Ansj Avorotnak nebo Phul Kolorovicz, stojí za nimi vždy právě on.Šedá eminence a svými zkušenostmi opora mladých,ještě trochu ukvapených filmařů.

Pro českou modifikaci SVĚTELNÝCH ROKŮ nasel
Pavel Kolář

Filmové střípky

Další superhit z dílny mladé společnosti Ghostwood vyrazil na své, zdá se úspěšné,tažení Ertarem.Nese titul TIMEWARS ,má podtitul "Naděje úsvitu" a je to snad až příliš akční science fiction. Přestože se většina jeho hrdinů narodila kolem roku 2300,odehrává se tento příběh vzdálené budoucnosti v současnosti.Režíroval Paul Kolwalker a do hlavních rolí obsadil Anthony S.Bloodeholla na stranu zla a Mika Sola na stranu dobra.

PANE VAŠE ZUBY JSOU V MÉM KRKU upozorňuje,v názvu zdařilé parodie na úpírské horrory,po stránce "dráculovské" tematiky nepříliš informovaný hrdina v podání Slima Kovacze.

Student fyziky a mimozemský trosečník,kteří se setkají v zákopech uprostřed válečné vřavy,jsou hrdiny 60 minutového televizního filmu,kterým debutuje v roli režiséra Ivbar Anatos.

"Už brzy!" slibuje Lucie, nová hvězda Ghostwoodu nedočkavým fanouškům, kteří se netrpělivě ptají, kdy že už ji budou moci spatřit v premierovém kině Galaxie v Qasaru při slavnostní premiéře fantasy KAMENNÁ SMRT, který prý, světe div se, nekončí happy endem.

Mike Solo se rozhodl přetočit STAROU KLETBU, první film, na kterém Ghostwood pracoval a který dodnes nebyl dokončen.

Ridley Scott přijal nabídku organizátorů Ghostwoodského festivalu fantestických filmů a horrorů aby předsedal porotě při jeho II. ročníku.

Neúspěchem skončilo jednání s producentem, který měl financovat natáčení šestého pokračování VETŘELCE . Osud jednoho z nejnáročnějších pokračování vesmírné ságy je zatím nejasný.

Naproti tomu úspěchem, zakončil jednání Mike Solo, který od Erexfilmu odkoupil zpět práva na svůj sci-fi seriál PÁTÉ PATRO, který Liam de Paor koupil od tehdy čerstvého absolventa filmové akademie, a který z finančních důvodů ještě nemohl natočit.

Dr.P.Venkmen hodlá natočit legendu o MR.SKHOVI, objevenou v loňském roce expedicí prof.Complaina jako výpravnou a snad i dobrodružnou podívanou s prvky SF.

Pavel Kolář

LISTÁRNA

Na dopisy čtenářů odpovídá Pavel Kolář

"Chtěl bych požádat o pár stručných údajů a přehled tvorby Pete Mavericka, o kterém jsem se zatím téměř nikde nedočetl,ale jehož Storm of Strangers považují za nejlepší film posledních let,který jsem viděl."

Thomas Bhuibbha,Sterkov

Pravdou je, že ačkoliv patří Maverick mezi nejplodnější Wasbreedingské režiséry,publicita se mu zatím vyhýbá.Narodil se 5.3.1935 v Los Boyles.Po maturitě vystudoval vojenskou leteckou akademii a od roku 1959 létal na stíhačích.Po tragické havárii,při níž zahynul jeho nejbližší přítel E.Goose zanechal vojenské služby a dal se zapsat na filmovou fakultu Dalendské univerzity,kterou absolvoval v roce 1966.Již v době studií natočil tři filmy,Unholy Rollers /Prokletí jezdci/,Mean Street /Mizerná ulice/a Raging Boy /Zuřící chlapec.Prvním filmem po absolvování univerzity byl The Last Code /Poslední kód/ věnovaný památce E. Goose.Následovaly snímky Time of Revenge /Čas pomsty/,ztřeštěný komediální horror o brutálně zavražděném úředníkovi,který dostane na jednu jedinou noc propustku ze záhrobí aby se mohl pomstít všem,kterým lpěla jeho krev na rukou.Problém je v tom ,že viníky mezitím osud zavál do všech koutů světa.Pak to byl The Perfect Kiss /Dokonalý polibek/, Swimming to Hell /Plavba do pekla/,Smorgesbord /Předkrm/,Steel /Ocel/,Cop from Brest Belly Bills /Policajt z Brest Belly Bills/ a konečně Storm of Strangers /Útok cizinců/ uvedený i v našich kinech.

"Vsadila jsem se s kamarádkou,že herec,který ve filmu POČÍTAČ NA ŽLUTÉM KOBERCI hrál posedlého programátora byl tentýž,který hrál v TV seriálu ÚTOK Z MIMOPROSTORU statečného Chrise.Mám pravdu ? "

Elizabeth Octohová,Tara

Ano máte pravdu.Chrise z Útoku z mimoprostoru i programátora Biedmaka hrál tentýž herec.Martin FOX.Z dalších jeho rolí můžeme připomenout například hlavní roli v psychologické SF Poslední sbohem nebo postavu lovce v Raiders of Gold.

*

"Doslechly jsme se,že náš nejoblíbenější herec Anthony Steel ztvárnil jednu z hlavních postav filmu Kidaiana 320° ve stínu. Mohli byste nám napsat něco bližšího k tomuto filmu ?"

kolektiv 2.C gymnázia v
Novém Jičíně /ČSSR/

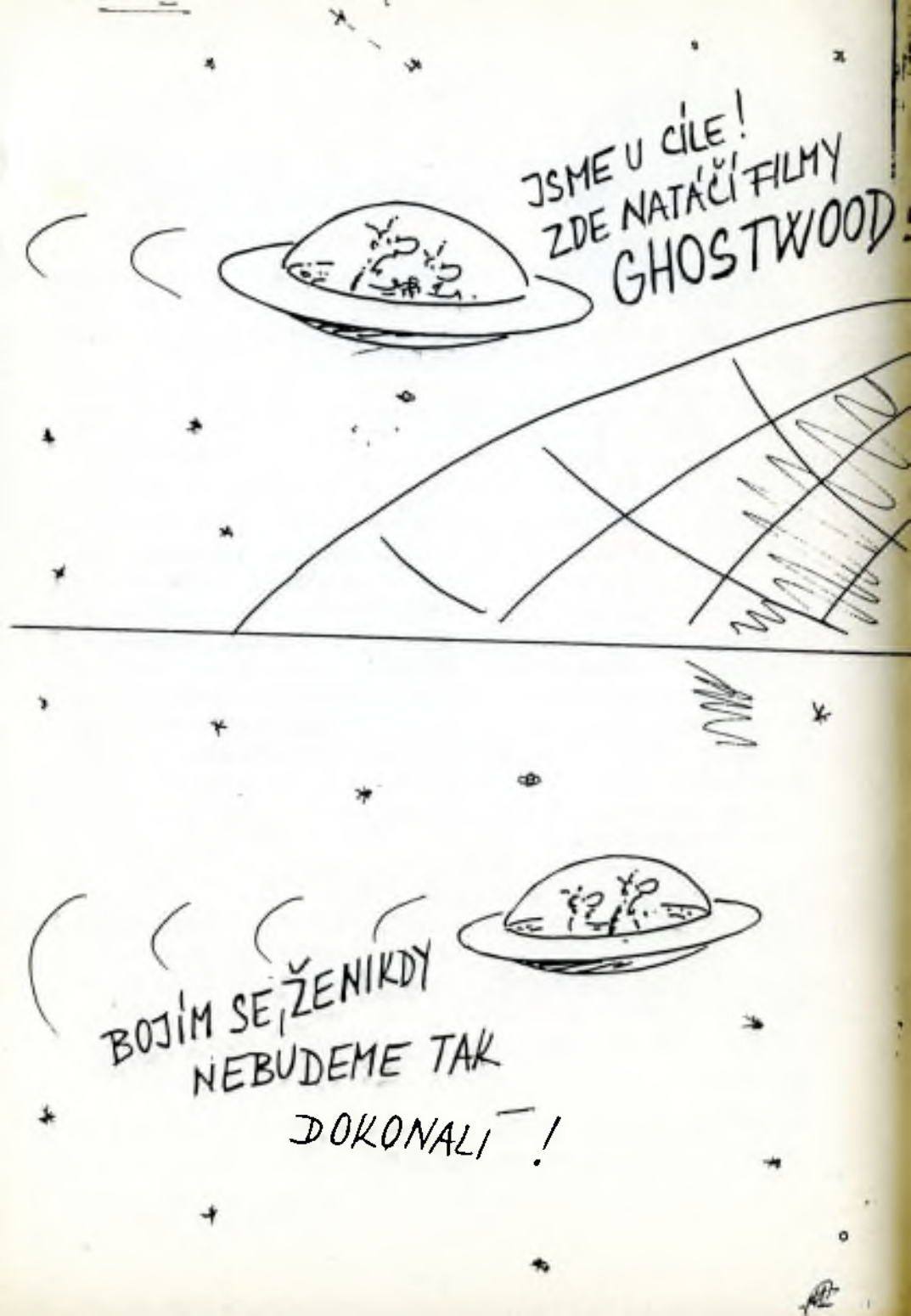
Film,který natočil v roce 1988 Spilen Stevberg,vypráví tragický příběh posádky kosmoletu,který se po zásahu obrovským meteorem zřítí na planetu Kidaiana.Na planetě vládne nepředstavitelný žár,který se pomalu prodírá do vraku lodi,ve které do posledního okamžiku bojují o život bezmocní a předem ztracení kosmonauti.Jednoho z nich,Bena Norrise,technika,který bezmocně sleduje jak gigantická loď postupně odumírá a podléhá žáru,výborně ztělesnil právě Anthony Steel.

Dva střípky závěrem

Hubert Czar /Percivalova zona 1,2,3/ hodlá v Ghostwoodu natočit některé scény pro svůj nový film GAME OVER /Konec hry/.

Parodii na nepovedený americký TV seriál STARMANŮV SYN,pod názvem STARMANŮV VNUK vzniká v Parnastaru pod vedením Ervina Kasisie.

P.K.

JSME U CÍLE!
ZDE NATÁČÍ FILMY
GHOSTWOOD
BOJÍM SE, ŽE NIKDY
NEBUDEME TAK
DOKONALÍ!